

[Anders Andersen.]

Jeg fik ikke noget svar af den højtærede statsminister på mit spørgsmål om, efter hvilke kriterier man har tildelt erhvervsorganisationerne de foreslåede beløb, efter hvilke retningslinjer man har foretaget ned sættelser og forhøjelser, idet jeg gik ud fra en sammenligning med forslaget i 1954. Jeg sagde udtrykkeligt, at det er muligt, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd bør have de 500 000 kr., men hvad er retningslinjerne? Er det sådan tilfældigt, man har strøet disse midler ud? Ville det i så fald ikke være lige så logisk at sige: skal erhvervslivets folk have midler, må de have alle de midler, som deres organisationer dækker, i stedet for at stykke pengene ud til tilfældige nordiske formål. Hertil svarer man, at disse penge kommer en stor kreds til gode, men vi har jo fået oplysninger om, hvad de nordiske midler er blevet brugt til. Vi har fået at vide, hvor mange stipendier der er uddelt, og det er en meget begrænset kreds, der, hvis man satte pengene hen til nordiske formål, ville få gavn af disse midler, en kreds, som slet ikke dækker det store udsnit af bidragydere, som har medvirket til at indbetale pengene.

Jeg savner stadig fra den højtærede statsminister angivelse af en retningslinje for, hvordan man har fundet frem til de forskellige beløb til erhvervsorganisationerne. Jeg er selvfølgelig glad for, at man efter lange forhandlinger og efter megen overtalelse fra vor side har erkendt, at også landbruget burde have sine penge tilbage, vel ikke mindst i kraft af det notat, der fandtes i referatet fra landbrugets krigsforsikringsforbund, hvor man jo har taget forbehold over for en tilbagebetaling, så det er i og for sig ikke noget at takke den højtærede statsminister for. Jeg mener, det er ganske rimeligt; når man ikke vil betale pengene tilbage til forsikringstagerne, må man opfylde de krav, der stilles her; det er rimelige krav.

Jeg skal ikke komme med flere kommentarer. Man kan forbavses over mange ting i denne sag, man kan f. eks. forbavses over, at det ærede medlem hr. Kristian Kristensen her ligesom helt ser bort fra den ejendomsret, som forsikringstagerne har. Man kan jo ofte undre sig over, hvad man inden for retsstaten kan se bort fra i de givne situationer, men lad det nu ligge. Jeg må

ganske enkelt konstatere, at man fra regeringspartierne side formodentlig ikke vil stemme for vort ændringsforslag, hvilket vi beklager i allerhøjeste grad.

Jeg vil slutte med at opfordre så mange som muligt her i tinget til at stemme for det ændringsforslag, vi har stillet.

Hanne Budtz: Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for det svar, han gav mig på mit spørgsmål.

Den højtærede statsminister sagde om sit ændringsforslag, at man jo nu havde afsat visse beløb til erhvervene. Det er netop det, jeg gerne vil tillade mig at kritisere, dette, at det har været tilfældige beløb, man har afsat, for som jeg sagde allerede første gang, jeg havde ordet: man kunne forstå det, hvis man havde givet erhvervene det fulde beløb, når man ikke mener at kunne finde forsikringstagerne. Men det er netop den tilfældighed, der præger ændringsforslaget, der gør, at det synes så utilfredsstillende.

Når den højtærede statsminister som svar på spørgsmålet om, hvorledes Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kommer med her, siger, at det er da naturligt, når der er så mange forsikringstagere, ja, mindst 1 million, som har betalt for forsikring af deres private indbo, synes jeg, det var en meget letsindig udtalelse. Der er vel ca. 11 mill. kr. af de 22 mill. kr., der stammer fra beløb, som er betalt for forsikring af privat indbo, og det betyder, at det ville være fuldt berettiget, om diverse andre organisationer her i landet foruden Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kom i betragtning. Så kunne lige så godt mange af de kvindeorganisationer eller en hvilken som helst anden af de organisationer, der har henvendt sig til os, og som ganske givet vil komme til os, få andel i pengene.

Jeg siger dette for at karakterisere, hvor tilfældigt disse midler bliver anvendt, når man ikke vil gå ind for vort princip og der synes at mangle idé bag det, flertallet går ind for.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, at vort ændringsforslag lider af en mangel. Der er ingen tvivl om, at vi fra vor side nærer meget stor sympati for, at der gives penge til de under krigen skadelidte, men jeg har en vis svaghed for logik, og